

'Ik heb het echte Moskou niet gezien'

Door een bijzondere medewerker

MOSKOU - Na een vermoeiende reis die ons via Brussel met het vliegtuig in Moskou brengt, wordt de Nederlandse delegatie op 24 juli op het vliegveld onderworpen aan een zeer strenge controle door de Russische douane.

Dit verrast me enigszins, aangezien de Russen hadden laten doorschermen een soepele houding aan te nemen ten opzichte van alle aan het festival deelnemende landen.

Alles wordt nauwkeurig onderzocht. Ook geluids- en videobanden worden beluisterd en bekeken. Uiteindelijk wordt er materiaal van het Landelijk Homo Jongeren Overleg in beslag genomen, waaronder een stencil in het Engels over de situatie van homoseksuelen in Nederland. Pas uren later kunnen we door een duister Moskou richting hotel rijden. Slaap is het enige waar ik die avond nog aan wil denken.

Erste indrukken

Moskou oogt schoon en is voorzien van veel groen. Als Arnhemmer vallen me de trolleybussen op. Het blijkt in de stad zeer rustig te zijn. Ook voor Moskouze begrippen. Later wordt me verteld dat dit komt omdat vele Russen de stad tijdens het festival niet in mogen. Het gaf me het gevoel dat er wel een hoop veranderd zal zijn in Moskou tijdens de duur van het festival.

De Arnhemmer Eric Freriksen nam als een van de 85 leden van de Nederlandse delegatie van 24 juli tot en met 5 augustus deel aan het Wereldjeugdfestival in Moskou. Voor onze krant schreef hij in dagboekvorm zijn activiteiten en indrukken op.

„Ik had me voorgenomen het festival 'open' tegemoet te treden en nam een neutrale positie in ten opzichte van de Sovjet Unie", zo zei Eric voor zijn vertrek. „Ik wilde gewoon wel eens kijken hoe het is, en hoe ik me in die wereld zou voelen." Niettemin moest hij tot de conclusie komen dat de stad volkomen was veranderd in verband met de komst van 20.000 jongeren uit alle delen van de wereld.

's Middags hebben de Nederlanders in het hotel een delegatievergadering. Ik schrik als blijkt dat de bewegingsvrijheid van de festivaldeelnemers vrij beperkt is. Naast je deelnemerskaart van het festival heb je bijna overal een aparte uitnodiging of toegangkaart nodig.

Het Russische Staatscircus heeft voor het festival die avond een speciaal programma in elkaar gezet. Het is werkelijk spectaculair en de variatie in het programma is groot.

Bij terugkomst in het hotel barst er in de centrale hal een spontaan feest los met alle deelnemers van de in het hotel aanwezige landen. Het blijft gezellig tot in de kleine uurtjes.

Metro-paleis

De derde dag, 26 juli, gaan we voor het eerst zonder begeleiding de stad in. Dat betekent een ritje met de metro. De eerste kennismaking doet je inderdaad versteld staan. Zoveel pracht en praal, en zo schoon vergeleken met bijvoorbeeld de metro in Londen of Parijs. Sommige haltes zien eruit als paleizen. Met een overvloed aan marmer, veel beelden en zelfs mozaïeken in de plafonds.

De eerste kennismaking met Moskoviten bestaat uit het uitwisselen van verbaasde blikken. Ze kijken toch wel wat verschrikkt naar de westers ogende jongeren, in hun vreemde kleren en met hun geverfde haar. Al gauw blijkt het onmogelijk om met ze in contact te komen. Zo gauw je enige toenaadering zoekt, keren ze zich om.

In de stad hoopten we de jongeren, gehuld in jacks, in het Engels aan te kunnen spreken. Maar ook zij blijken ons niet te kunnen helpen als we bijvoorbeeld een straat niet kunnen vinden. Integendeel. Het blijken Komsomol-jongeren te zijn, leden van de jongerenafdeling van de partij. Ze moeten er juist op toezien dat de Moskoviten niet te veel in contact treden met de westerse deelnemers van het festival.

Verdeeld

Tijdens de delegatievergadering in het hotel blijkt de Nederlandse delegatie hopeloos verdeeld. Een gevolg van de poging van de landelijke organisatie om zoveel mogelijk mensen van verschillende garnituur te selecteren. Er hebben maar liefst 34 organisaties en